

Sygn. akt VI Ka 192/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Barbara Żukowska (spr.)

Sędziowie SO Edyta Gajgał SO Waldemar Masłowski

Protokolant Konrad Woźniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Dariusza Kończyka

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2015 roku

sprawy **K. K.**

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim

z dnia 5 lutego 2015 r. sygn. akt II K 30/15

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec skazanego K. K. uznając apelację skazanego za oczywiście bezzasadną,

II. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygnatura akt VI Ka 192/15

UZASADNIENIE

K. K. skazany był prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 26 lipca 2010r. sygn. akt II K 342/10 za przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 21 lutego 2010r., za które orzeczono karę łączną jednego roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby i której to wykonanie następnie zarządzone i którą to karę skazany aktualnie odbywa w okresie od dnia 24.12.2013r. do dnia 24.10.2015r.;

II. Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 20 lipca 2010r. sygn. akt II K 246/10 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za które orzeczono karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby i której to wykonanie następnie zarządzone i którą to karę skazany będzie odbywał w okresie od dnia 24.10.2015r. do dnia 17.05.2016r. z zaliczeniem na jej poczet okresów od dnia 05.02.2013r. do dnia 09.07.2013r. i od dnia 13.07.2013r. do dnia 18.07.2013r.;

III. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 24 stycznia 2013r. sygn. akt II K 1631/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 19 października 2012r., za które orzeczono karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby oraz karę 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej

stawki dziennej za równoważną kwocie 10 zł, której to kary pozbawienia wolności wykonania następnie zarządono i którą to karę skazany będzie odbywał w okresie od dnia 17.05.2018r. do dnia 15.03.2019r. z zaliczeniem na jej poczet dni 23 października 2012r. i 24 października 2012r.;

IV. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 12 czerwca 2013r. sygn. akt III K 481/13 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 3 lutego 2013r., za które orzeczono karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, której to kary wykonanie następnie zarządono i którą to karę skazany będzie odbywał w okresie od dnia 17.05.2016r. do dnia 17.05.2018r. ;

V. Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Lwówku Śląskim z dnia 25 sierpnia 2014r. sygn. akt VII K 24/14 za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniach 18 i 23 grudnia 2013r., za które orzeczono karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby

Sąd Rejonowy we Lwówku Śląskim wyrokiem łącznym z dnia 5 lutego 2015r. (sygnatura akt II K 30/15):

I. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. oraz art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył skazanemu K. K. w części dotyczącej orzeczonych kar pozbawienia wolności wyroki:

- Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 26 lipca 2010r. sygn. akt II K 342/10 opisany w pkt I części wstępnej,

- Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 20 lipca 2010r. sygn. akt II K 246/10 opisany w pkt II części wstępnej

i wymierzył skazanemu K. K. karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt I sentencji kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy od dnia 05.02.2013r. do dnia 09.07.2013r., od dnia 13.07.2013r. do dnia 18.07.2013r. i od dnia 24.12.2013r. do dnia 05.02.2015r.,

III. na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w pozostałej części umorzył,

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł skazany K. K. kierując ją przeciwko orzeczeniu o karze, zarzucił „rażącą surowość kary łącznej” i wniósł o zmianę wyroku „poprzez złagodzenie kary pozbawienia wolności”. Skazany podniósł w apelacji, iż „obecnie krytycznie odnosi się do swojego postępowania z przeszłości, pomyślnie przebiega proces jego resocjalizacji jest w trakcie odbywania terapii narkotykowej”, zdaniem skazanego „osiągnięte zostały wobec niego cele wychowawcze”, pragnie powrotu do domu rodzinnego, zapewnił, że nie popełni więcej przestępstw.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wyrok łączny wydaje się - zgodnie z przepisem art. 569 § 1 kpk – wówczas, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami. Jak zaś stanowi przepis art. 85 k.k. warunki do orzeczenia kary łącznej zachodzą gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

W przedmiotowej sprawie prawidłowo Sąd Rejonowy ustalił, iż w wyroku łącznym połączeniu mogły zostać wyłącznie kary wymierzone K. K. wyrokami: Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 26 lipca 2010r. w sprawie II K 342/10; Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 20 lipca 2010r. w sprawie II K 246/10.

Tylko w odniesieniu do tych wyroków zachodzi tzw. realny zbieg przestępstw tzn. iż czyn, za który K. K. skazany został wymienionym wyżej wyrokiem Sądu Rejonowego we Lwówku Śląskim z dnia 20.VII.2010r. (II K 246/10) popełniony został przed pierwszym zapadłym wobec tego skazanego wyrokiem tj. przed dniem 26 lipca 2010r. (bowiem w dniu od 18 do 23 września 2009r.), a więc przed wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu w sprawie II K

342/10. Wszystkie kolejne czyny przestępcze popełnione zostały przez K. K. po kolejno zapadłych wyrokach co wyłącza możliwość orzeczenia w wyroku łącznym kary łącznej obejmującej te skazania. Słusznie zatem Sąd Rejonowy umorzył postępowanie – na podstawie art. 572 kpk - w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego pozostałe skazania K. K..

Przy wymierzaniu kary łącznej wyrokiem łącznym nie mają znaczenia okoliczności, które odnoszą się do poszczególnych skazań. Okoliczności te uwzględnione bowiem zostały przy wymierzaniu kary za te poszczególne przestępstwa.

Przy orzekaniu kary łącznej zasadnicze znaczenie mają natomiast takie okoliczności jak ilość poszczególnych skazań podlegających łączeniu, istniejący związek pomiędzy przestępstwami, odległość w czasie dzieląca poszczególne czyny.

Sąd Rejonowy w wyroku łącznym łączył karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę 1 roku pozbawienia wolności, mógł zatem orzec karę łączną w granicach od 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności do dwóch lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd ten uwzględnił, iż różnego rodzaju były czyny, za które skazany został K. K. podlegającymi łączeniu wyrokami, czyny te godziły w różne dobra prawne, a były to: przestępstwo przeciwko mieniu i przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Pierwszego z przestępstw K. K. dopuścił się w okresie od 18 do 23 września 2009 (czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk), drugiego przestępstwa (z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii) K. K. dopuścił się w dniu 21 lutego 2010r. Okoliczności te prawidłowo ustalone i ocenione przez Sąd Rejonowy słusznie przesądziły, iż orzeczona w wyroku łącznym kara łączna nie jest najniższą z możliwych ani też najwyższą z możliwych lecz wymierzona została – przy zastosowaniu tzw. zasady asperacji – w wymiarze 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Brak jest jakichkolwiek argumentów, które świadczyłyby, iż tak orzeczona kara łączna jest niewspółmiernie (rażąco) surowa.

Krytycznie wyrażany przez skazanego stosunek do popełnionych przestępstw, dotychczasowego trybu życia, pomyślnie przebiegający proces resocjalizacji mogą mieć istotne znaczenia przy podejmowaniu np. decyzji o warunkowym przedterminowym zwolnieniu z odbywania kary, natomiast nie mogą mieć przesądzającego znaczenia przy orzekaniu kary łącznej.

W warunkach przedmiotowej sprawy brak było podstaw do zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji. Zasada ta może być stosowana w wyjątkowych wypadkach, tak jak i zasada kumulacji. Popełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno przemawiać od odstąpienia od absorpcji kar, wymierzenie takiej kary prowadziłoby bowiem do nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego więcej niż jedno przestępstwo. Zatem zasadę całkowitej absorpcji stosować można albo wtedy gdy, wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo gdy orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną albo też istnieją jakieś wyjątkowe okoliczności dotyczące osoby skazanego.

Nie występują wyjątkowe, szczególne okoliczności dotyczące skazanego K. K., które uzasadniałyby wymierzenie mu w wyroku łącznym kary łącznej przy zastosowaniu zasady całkowitej absorpcji. Okolicznościami takimi nie są dobra opinia o skazanym z zakładu karnego, deklaracja przestrzegania prawa w przyszłości, wola powrotu do rodziny.

Sąd Okręgowy nie znalazł jakichkolwiek podstaw dla uznania słuszności zarzutu i wniosku apelacji skazanego, stwierdzając oczywistą bezzasadność tejże apelacji zaskarżony wyrok, jako prawidłowy, utrzymał w mocy.

O kosztach procesu za postępowania odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 §1 kpk w zw. z art. 63 § 4 kpk.